

Az 76-dik Kurirhoz tartozó Tóldalék.

*A' Tseh Országi Koronázás' Tzeremoniájá-
nak folytatása, szóról szóra a' 74-dik 75-dik
's a' t. Udv. Német Diárinmokból.*

Már reggeli öt óraker (Sept. 6-dikán) ki állott a' Katonás, és a' fegyveres Polgárság, 's el-foglalta a' számára ki-mutatott helyeket; a' Város' kapui bé-zárattak, minden más intézetek meg-tétettek, mellyek Izükségesek voltak a' jó rendnek eszköz-lésére.

Hat órától fogva hét óráig vonták az Udvari Templom' tornyában lévő nagy harangot; azon-közben öfzve feregettek az Udvarnál, a' Ts. 's K. Udvarhoz tartozó Személlyek, az Ország' Fő Tisztviselői, és a' Rendek. Hét óraker, bé-hivta a' Ts. 's Kir. Fő Kamarás, az Ország' Fő Tisztviselőit azon szobaba, mellyben az Ország' drága Jegyei voltak egy asztalon; kik-is fel-vévén a' Jegyeket párnáikkal együtt, vitték azokat a' Szent *Ventzel Kápolnájába*, 's az Oltárra helyhették; az-zal vízfza mentek az Udvarhoz: tsupán a' Korona' Örző maradt, néhány Biztosokkal együtt a' Jegyek mellett, az ő Felsége' el érkezéséig.

Azonközben a' Templomba ment a' *Prágai Érsek*, a' Papsággal együtt.

Nyolcz óraker ki-indúlt ő Felsége-is a' maga szobáiból, 's ment a' Káptalan' Templomába, következendő tzeremoniával:

Elöl mentek a' Ts. 's Kir. Nemes Ifjak; azután a' felsőbb 's alsóbb rangú Rendek Tagjai. Továbbá a' Ts. 's Kir. Asztalokok, a' Kamarások, az örökös hivatal' Assessorai, az örökös Ajtónállón kívül; az Ország' Fő Tisztviselői, a' Ts. 's Kir. tit-

kos Tanácsosok, a' Tseh Országí Fő Udvari Mester Gróf *Spork Ventzel János* páltzásau; a' Tseh Országí Herold fel-tett kalappal, 's páltzáját fel-tartva; a' Tseh Országí Fő Marsal H. *Lobkovitz August*, a' Sz. *Ventzel*' mezitelen kardjával. Ezt követte ő Felsége, fel-tett kalappal, 's a' leg-pompásabb Rendtzimerekkel ékeskedve egy Baldagion alatt, mellyet a' *Prágai* Fő Polgár-Mester, a' két Al Polgár Mesterek, és 5 Tanácsbéli Urak vitték. Két oldalról mentek ő Felsége mellett az aranygyapjas Vitézek, (kiknek nyakokból ez úttal a' Rendnek nagy lánttza függött, 's annak végén az arany gyapjú); valamivel előbb pedig a' jelenlévő két Gárda-Kapitányok H. *Lobkovitz Josef*; és Gróf *Noslitz Fridrik*. A' Baldagionon kívül, jobb felől mentek az első rangú Német Testőrök; bal felől a' Né Magyar; hátúlról végre az alsóbb rangú Német Testőrök. A' menetel egy deszka hidon lett, mely egészen a' Templomig szolgált, 's veres és fehérszínű posztóval volt bé vonva.

Hogy a' Templom' ajtajához érkezett ő Felsége, a' hol állott vólt az Érsek a' Papsággal együtt által adta az Udvari Ceremoniárius a' izentelti vólt hivatást az Érseknek, mellyel az áldást adott ő Felségére. Annakutánna el vette az Érsek azon Kérelmet a' Káptalan' Dekánjától, mellyet néhai *IV* dik *Károly* Tsászár ajándékozott a' Káptalan' Templomának, 's oda tartotta azt tsékolni ő Felségének. Meg-indúlt annakutánna ő Felsége, 's ment dob és trombita szó alatt, a' Nemesség és Papság után, a' Sz. *Ventzel*' Kápolnájába.

Ő Felsége, le-térdepelt a' Kápolna' Oltárja előtt, 's egy rövid könyörgés után le vétette a' maga nyakából a' Rend-Tzimereket, első Udv. Fő Mester H. *Stahremberg* által. A' Fő Kamarás H. *Rosenberg*, és az Ország' Fő Kamarás, Gr. *Klebersberg Ventzel Albert* fel-öltötték ő Felségét, a' Ts. 's Kir. belső Szolgák' segítségé által, a' Tseh Országí Királyi Ruhába. A' Ts. 's Kir. első Udvari Fő Mester, újra nyakába függesztette ő Felségének

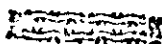
nek a' Rendtzimereket, 's fejébe helyhette a' házi Koronát.

Mihelyt fel volt öltözve ő Felsége: leg-ottan a' Kápolnához indult, Konsekrátori ruhájában az Érsek, két Asszisztensekkel, úgy-mint a' *Königgrátzi*; 's *Leutmeritzi* Püspökökkel, és a' *Prágai* 4 Városok' leg-régibb Templomjaiknak négy Plebánusaikkal, kik az Ereklýsket (Reliquiákat) vitték.

Ő Felsége, a' Kápolna' ajtajáig eleibe ment az Érseknek, ki-is ő Felségéért az így kezdődő Könyörgést: *Omnipotens Deus* 's a' t. el-mondotta.

Annak-utánna a' nagy Oltárhoz lett a' menetel, dob 's trombita szó alatt, következendő rendel:

Elöl ment a' Papság, a' Konsekrátorral; kit az Ereklýe vivő 4 Plebánusok követtek. Azután a' Ts. 's Kir. Nemes Ifjak; a' felsőbb és alsóbb Rendek, a' titkos Tanácsosok, a' Tseh Herold fel-tartott páltzával; a' Fő örökös Ajtónálló, a' felsőbb és alsóbb Rendeknek két Fő örökös Zászlótartói; az Ország' ezüst edényeinek örökös Fő Gondviselője. Továbbá az örökös Fő Konyha-Mester, egy meg ezüstözött Kenyérrel; és az örökös Fő Kintstartó; ezek között pedig középben az örökös Asztalnok, egy meg aranyozott Kenyérrel. Ezeket követték az örökös fő Trántsérozó; és az örökös fő Pohárnok, egy meg-aranyozott hordótskával, 's annak Asszisztense, egy meg-ezüstözött hordótskával, mind a' hárman egy sorban. Fel-váltotta őket az örökös Fő Udvari Mester, kinek kezében volt a' páltzája. — Következtek a' felsőbb Rendek közzül való Tisztviselői az Ország'nak, ugymint: a' Korona-Örző magánosan; ez után egy sorban az Ország' Al-Kamarálsa; az Ország' Fő Írója, a' Kir. páltzával; és a' *Königgrátzi* Kerület' Burggráfsja. Az alsóbb Rendekből való Tisztviselői között is az Ország'nak elöl ment a' Korona-Örző magánosan; az után hárman egy sorban: az *Appellátióális Szék'* Elölülője; a' Fő Ország-Biró az Ország' Almájával; és a' *Tseh Országi* Kir. Kamara' Elölülőjének hivatalát folytató Udv. Kamara' Gr. *Chotek János*

Kövezték ezeket, hasonlóképpen hárman egy sorban: a' *Tsch Országi* Fő Kantzellárius jobb felől; a' Fő Burggráf a' koronával középben; bal felől pedig a' Fő *Feudális* Biró. Ezek után mentek még mások: az Ország' Fő Udv. Mestere páltzásán, és az Ország' Mársálja, a' Sz. *Ventzel'* kardjával. Ezek után pedig maga ő Felsége, a' *Königgrätz*, és *Leutmeritz* Püspökök között. Két oldalról sorban álltak mellette az *arany gyujtas* Vitázék, ezeken kívül pedig az első rangú Német, és Né Magyar Testőrök. Követte ő Felségét az Ország' Fő Kamarássa, 's kezében vitte azt a' veres átlatzból készült sípkát (fő-borítót), melly a' Korona' feltevéle előtt alkalmaztatott az ő Felsége' fejére, 's úgy tétetett fel annakutánna azon fellyül a' Korona. Az említett Fő Kamarás mellett mentek a' Gáda-Kapitányok.

Minckutánna ő Felsége a' Trónushoz érkezett, 's le térdpelet vóna: az így kezdődő Könyörgést: *Deus, quis scis* 's a' t. mondotta el a' Konfektórtor. Elvégezvén a' Könyörgést, leült a' Konfektórtor a' maga székébe, melly az Evangéliomos oldalra felől volt az Oltárnak; az ereklye vivő 4 Plebánusok le rakták az Ereklyéket az Oltárra, az Ország' fő Tisztviselői pedig oda ajánlották az Ország' drága Jegyeit a' Konfektórtornak, ki is azokat le raktatta az Oltárra, tsupán az Ország' Mársálja tartotta meg magánál a' kardot; az Ország' Fő Kamarássa pedig által adta a' fő borítót az Ország' Al-Kamarásának, 's ez tartotta azt egy meg-aranyozott ezüst tányéron. A' két kenyerek, 's két boros hordótskák, a' Konfektórtor két *Affistentseibez* (Segítőibez) vitettek, 's az Oltárnak *Leveles* részére helyhettek, egy feje: borítékú asztalra.

E' meg lévén, fel kelt ő Felsége a' Trónusból, 's az Oltárhoz indult. Előtte mentek az Ország' Fő Udv. Mestere, 's Fő Mársálja; utánna pedig az Ország' Fő Kamarássa, a' Ts. 's Kir. első Udv. Fő Mester, a' Fő Kamarás, és a' Testőrök' Kapitányai.

Az Oltár előtt, leült ő Felsége egy karos székbe, 's a' Konsekrátor nagy tisztelettel intette ő Felségét a' jó Igazgatásra. Ezen intés után, le tett az Ország' Fő Kamarársa egy gazdag párnát az Oltár' alsó léptsőjére, mellyre le térdelt ő Felsége; a' Ts. 's Kir. első Fő Udvari-Mester, le vette az ő Felsége' fejéről a' Házi Koronát, 's adta azt tartani a' Ts. 's Kir. Kamara' Kaszthatartójának. Az Oltárnak minden léptsői meg-lévén rakva a' gazdag szőnyegen fellyül párnákkal, le hajlott ezekre artzal ő Felsége.

A' Konsekrátor, reá kezdte annakutánna a' *Minden Szentekhez való Litániát*, 's midőn ehez a' Vershez ért volna: *ut omnibus fidelibus* 's a' t. fel kelt, 's az Érseki Pálztát kezébe vette, ő Felsége fele fordult, 's ezen Versnél: *ut hunc famulum* 's a' t. meg-áldotta ő Felségét. Midőn erre feleletet adott volna a' Papság: *Te rogamus audi nos* 's a' t. fel-emelkedett ő Felsége, az *Absistens* Püspökök' segit-tségére által, hanem csak ugyan térden állva maradt. A' Konsekrátor-is térdelve végezte el a' Litániát, fel kelt annakutánna, 's el-mondta az ekkor mon-dani szokott könyörgéseket.

E' meg-lévén, ujra fel tette az ő Felsége' fejébe a' Házi Koronát az első Udv. Fő Mester, 's visszafizart ő Felsége az Oltártól hasonló tzeremo-niával, mint a' millyennel oda ment volt, a' maga Trónusába.

Hozzá fogott végre az Érsek a' nagy Miséhez, 's folytatta az *Allelujiáig*. Ekkor kezdődött már a' Koronázásnak tulajdonképpenváló tzeremoniája kö-ketkezendő módon:

A' Konsekrátor meg-állott, a' Klérussal együtt az Oltár előtt. Ő Felsége-is fel kelt a' maga Trónusából, 's előbbeni kísérvél együtt az Oltár felé indult. Midőn az alsó léptsőre ért volna: meg-állapodott, 's a' Konsekrátor által meg-szóllítottott: *vis fidem sanctam* 's a' t. mellyre ő Felsége felelt: *volo*. Kérdezte továbbá az Érsek ő Felségét: *vis Regnum* 's a' t. Felelt ő Felsége *volo*. Ezen felelet után,

után, le térdepelt ő Felsége az Oltár' leg-felső lépcsőjére, minekutánna t. i. párnát tett volna le a' vett ő Felségének az Ország' Fő Kamarásra; a' Ts. s K. első Udvari Mester, le vette vizont az ő Felsége' fejéről a' Házi Koronát, melly-is, az első rangú Német, és Nemes Magyar Testőröktől kísértetvén, vissza vitetett az Udvarba. A' Konsekrátor le ült maga székébe, s tartotta a' *Pontifikálét*, melyből el-olvasta ő Felsége Deák nyelven a' Koronázáskorra való esküvést. Annakutánna le-térdepelt a' Fő Burggráf, ő Felsége' bal keze felől, s eleibe tartotta ő Felségének a' Misés Könyvet, mellyre reá tévén két kezét ő Felsége, így szóllott: *Sic me Deus adjuvet, et haec sancta Evangelia.* A' Fő Burggráf, el vevén a' K. Tábla' Regisztrátora kezéből az Ország' Rendelését, el-olvasta ő Felsége előtt a' közönséges Esküvés' formáját. Mielőn ezen Esküvés formájának mondása közben ezen beszédekre ért volna: *Isten engem úgy segéllyen 's a' t.* az Evangyéliomra tette ő Felsége két kezét; a' Konsekrátor pedig el-vette a' maga Afsissensétől a' Kerestet, s oda tartotta azt tsókolni ő Felségének; annakutánna, néhány könyörgéseket mondott.

E' meg-lévén, ki vette az ő Felsége' nyakából a' Ts. s Kir. első Udv. Fő Mester a' Rend-Tzime-reket, az Udv. Fő Kamarás pedig az Ország' Fő Kamarásával együtt, a' Palástot vették le az ő Felsége' nyakából. Az elől említett Kamarás meg-mezitelenítette az ő Felsége' jobb karját; a' másik Kamarás pedig a' vállait.

Ezen készület után meg-kente a' Konsekrátor, (kinek fejében volt az Infulája) az ő Felsége jobb karját a' könyök hajlásnál; valamint a' két váll között is szent olajjal, mellyet a' Ceremoniárius tartott néki oda egy arany tányéron. A' Sz. olajnak le-töltése végett, az Oltár' Evangyéliomos oldala megé vezetett ő Felsége. Ennek végződésével vissza kísértetett ő Felsége az Oltárra. Ő Felsége le-térdepelt a' leg-felső lépcsőre, s az Ország' fő Tisztijeinek vissza adta a' Konsekrátor az Ország' drága

drá, Jegyeit. Az Ország fő Marsalja hüvelyébe tette a' kardot, 's azt a' Konsekrátor egyik Assistensének adta. Minekutánna meg áldotta volna a' kardot: ismét által adta azt az Assistens az Ország fő Marsaljának. Ez, ki vonta a' kardot hüvelyéből, 's adta azt a' Konsekrátornak; az pedig ő Felségének; ő Felsége az Ország Marsaljának, ki ismét tette azt hüvelyébe, 's ismét adta a' Konsekrátornak. Ez, fel-kötötte már most azt az ő Felsége oldalára, ezen Vers. el mondása közben: *Accingere* 's a' t. ki vonta annakutánna ő Felsége a' kardot, 's által adta azt tartani az Ország fő Marschallyának; az Udv. fő Kamarás pedig az Ország fő Kamarásával együtt le áldották a' kard hüvelyt az ő Felsége oldaláról 's azt egy Ts. 's Kir. belső szolgálattal a' Rendek házába vitették.

A' Szent *Vontzel* kardjával el követett izsermoniak' végződésével, által adta egyik Assistens Pülpök a' Konsekrátornak azon gyűrűt, mellyet ő Felsége küldött volt, meg-szentelés végett a' Templomba. Minekutánna meg szentelte volna a' gyűrűt a' Konsekrátor: tette azt az utolsó előtt való ujjába ő Felségének ezen szókkal; *Absipe dignitatis annulum* 's a' t. El vette ennekutánna ugyan azon Assistens, az Ország' Fő Irójától a' Kir. páltzát, Ország' Fő Birójától pedig az Ország' almáját, oda tartotta ezeket meg szentelni a' Konsekrátornak: 's végbe menvén a' meg szentelés, vissza adta azokat az Ország' említett Tisztviselőinek, kiktől ismét által vette a' Konsekrátor előbb ugyan a' Kir. páltzát, azután pedig az Ország' almáját. Az elsőt, mindjárt az általvétel után, adta az ő Felsége' jobb kezébe, a' másikat pedig bal kezébe. E' meg lévén, fel illette az Ország, Fő Kamarással ő Felsége' fejére a' Korona alá való veres atlazt szipkat, a' Konsekrátor pedig által vette bal kezébe a' Koronát a' Fő Burgráftól, 's minekutánna el mondotta volna ezen könyörgést, *Deus tuorum Corona* fel tette azt, a' Fő Burgráf 's a' két Assistens Püspüökök' segítségük által, az ő Felsége' fejébe. — Egész királyi ékezetében lévén már most ő Felsége meg indult, minden körülötte lévőkkel együtt, a'

tulajdonképpenváló *Tsch Királyi Trónushoz*, melly be midőn fel ment volna, így szóllott hozzája a Konsekrátor: *Sta, & retine.* Ezen szavainál a Konsekrátornak: *In hoc Regni solio confirmat*, leült ő Felsége a székibe.

A Trónushoz lett érkezésével ő Felségének, ki ki helyet foglatta a körül, az Udvari és Országos Tiszviselők közzül. Minekutánna vége lett volna a könyörgésnek, elő állott a maga helyéről a Fő Burggráf, 's meg hajtván magát ő Felsége előtt mély tisztelettel, illy értelmű meg-szóllítását intézte Tsch nyelven a Rendekhez: „*Tegyük vallást, a mi megkoronázott örökös Királyunkról és Urunkról.*“ Ellyen kiáltással fejezte bé, ezen meg-szóllítását a Fő Burggráf, a melylyel minden jelenlévők is eggyesítették a magok Ellyen kiáltásaikat. Ekkor, mély tiszteletű maga meg hajtása után, ő Felségéhez közelített a Fő Burggráf, 's meg illetvén kétfeljaival a Kir. páltzát, vissza tért a maga helyére. Követték a Fő Burggráf példáját az Ország' Tisztvisselői, az örökös hivatalok' folytatói (nem: örökös hivatal Alfforsói, mint a Bécsi Ujságban hibálisan volt téve: *Erb-antsbeysitzer*), a jelenlévő Hertzegek, a titkos Tanácsosok, a felsőbb és alsóbb Rendek, és végre a Királyi Városok' Deputátussai.

Mindjárt az Ellyen kiáltás után, reá kezdte a Konsekrátor, infulátlan fővel a *Teged Isten ditsérünknek*, melly is dob s' trombita szó alatt el énekellett. Azonban elsütögettettek az ágyúk a bátyákról, 's meg vonattak a Városnak minden harangjai.

A *Teged Isten ditsérünknek* végződésével, az Ország' Fő Irójanál 's Birájánál lévő párnákra tette ő Felsége a Kir. Páltzát, és az Ország' Almáját, 's le térdepelt; hanem midőn egy udvari Káplán el énekelte volna az Evangyéliomot: ismét fel kelt, s' a Kir. Páltzát, és Ország Almáját újjolag kezébe vette.

Az Evangyéliomnak el énekeltetése után, a Trónushoz vitte egy udvari Káplán, és a második Diákonus (kik előtt ment az udvari Ceremoniárius) az Evangyéliomot, 's által adták az Alfforsók' Püspökök

pököknek. Ez, eleibe tartotta ő Felségének, ki is azt állva meg tsókolta; annakutánna le térdepelt.

Azonközben, el enekeltetetta' *Credo*. Ezen igék után: *et incarnatus est*, le térdepeltek mindnyájan; az Ország' Fő Udvari Mestere pedig kiállott páltzásan, 's első-szóllongatta az Oltár' evangyéliomos ól-dala mellől azon úri Személyeket, kik a' Nemes Vitézek' száma közzé való bévétettetésekert kérték, 's meg nyerték ő Felségétől, kik is le térdepelvén ő Felsége előtt rendel egymás után, három izben il-lettek meg a' jobb valloknál ő Felsége által a' Sz. *Ventzel'* kardjával. Ezen tzeremonia után újra vissza mentek a' Nemes Vitézek előbbeni helyeikre, 's az Udv. Fő Mársall által vette ismét a' kardot.

Az *Offertorium* után, által adták ő Felségének az Assitens Püspökök a' meg aranyozott, 's ezüzfőzött kenyereket; és boros hordótskákát. Ő Felsége pe-dig adta ezokat, egy, 30 aranyokat érő aranypén-zell (mellyet az Ország' Fő Kamarássa adott által ő Felségének) a' Konsekrátornak ki azt az Oltárnak le veles oldalára tétette. Ő Felsége ismét vissza ment a' Konsekrátortól a' Trónusba, 's le térdepelt.

A' *Profatio'* kezdetekor, le vette az ő Felsége fejről a' Fő Burggráf a' Koronát, az Ország' Fő Kamarássa pedig az atlatz sfpkát. A' Korona jobb felől egy párnára helheztetett; a' sfpkát pedig az Or-szág' Al Kamarássa tartotta a' kezében. A' *Sanctus* mondásakor, mindnyájan letérdepeltek, az Ország' Jegyhordóin kívül.

Az Olyya' által-változása közben, térdre estek a' Jegyhordók is; az Ország' Mársallja, 's örökös Zászlótartói föld fele tartott karddal és zászlókkal. Ugyan ekkor másodsor adatott fészvé az ágyúk-ból, 's meg vonattak minden harangok. Ő Felsége, meg indult hajadon fővel, az Ország' Fő Udvari Mestere, 's a' Fő Burggráf, és a' két Assitens Püs-pökök között az Oltárhoz, 's le térdelt annak fel-ső léptsőjére. A' Konsekrátor edanyújtotta nézi az olyyát, és a' maga poharát. Az Ország' Udv. Fő Me-
stere,

flere, és a' Fő Burgeráf térden állottak egymás ellenében ő Felsége mellett, 's úgy tartották eleibe az obitári kezkenőt Az Ország' Fő Marsallja, az örökös Zászlótartók, és a' Herold föld felé fordították azközben, míg Ur' vatsorájával élt ő Felsége, a' kardot, a' zászlókat, és a' páltzát.

A' szentséggel való élés után, vissza tért ő Felsége, előbbeni kísérei között a' Trónusba, 's az Ország' Fő Kamarissa fel tette a' siphkát az ő Felsége' fejére; a' Fő Bürgeráf pedig a' Koronát.

Az utolsó Evangyéliomot követte a' közös ges áldás, a' midőn harmadszor szálltak meg minden ágyuk, és harangok, 's meg nyitattak a' Kir. Lakó Hely' kerületének minden kapui, hogy a' Nép, melly is a' nagy piatzra, egéssz a' nagy Sétálóig bé botsáttatott, láthassa ő Felségét. Ezen közben, által vette ő Felsége az Ország' Fő Irójától a' Kir. Páltzát jobb kezébe; az Ország' Fő Birájától pedig az Ország' Almáját bal kezébe: 's meg indult a' Templomból azon kísérdővel, kikkel a' Sz. Páltzel' Kápolnájából az Óltárhoz ment volt. Ki érkezvén a' Templomból, hasonló tzeremoniával ment vilá az Udvarba, mint a' millyennel el jött volt onnan.

Hogy el ért a' Rendek' Szobájába (mellynél maradt volt az örökös Fő Ajtónálló a' külsal) meg állapodott ottan ő Felsége. Ekkor az Ersek Háza előtt lévő piatzra lovaglott a' Fő Kintstartó a' maga Segédjétdl, ki az arany és ezüst emlékeztető pénzeket vitte, 's néhány első rangú Német, és Nemes Magyar Testörzöktől kísértetve, 's szórta az emlékeztető pénzeket a' Nép küzzé. Bezzeg volt Kapdulátzió. A' fejer és veres posztó is a' Népnek engedtetett, a' mellyen ment vala ő Felsége a' Templomba.

A' Kir. ebédlő Asztal' el készítettéséhez derekassan hozzá láttak azonban, az Ország' ezüst edényeinek örökös Gondviselője, vagy Ezüst-Kamarás-sa (Erbsilberkammerer), 's fő Konyhaméster, és az udv. fő ezüst Kamarás, a' ki Helytartója volt a' fő Konyhamésternek.

Az étel-vivők előtt ment az örökös fő Asztalnok, páltzáját kezében tartva. A' második fogás étkeket, valamint a' poszpálsztot is a' Ts. 's K. Nemes Ifjak vitték.

Midőn már el készült volna az Asztal: jelentést tett ez eránt ő Felségének az Ország' fő Ud. Mestere, melly jelentésnek vételével meg indult ő Felsége koronás fővel a' Rendek' Szobájából azon nagy Szálába, mellyben tartatott 4 díken a' Hódolás; most pedig terítve volt a' Királyi Asztal. Előtte mentek ő Felségének a' Ministerek, Rendek, és az Ország' Jegyvivői, 's tiszteletet tett az örökös Ajtónálló.

Minekelőtte le ült volna ő Felsége: által adta egy Ts. 's Kir. Nemes Ifjút, az örökös fő Trántsérozónak a' medentzét, 's ez, vizet töltött az ő Felsége' kezére; az Ország' fő Ud. Mestere pedig, az ör. ezüst Kamarástól által vett törülköző kendőt tartotta.

Az Ország' ör. Ud. fő Mestere, oda illette a' széket ő Felsége' számára az Asztalhoz, mellyhez minekutánna le ült volna, dob 's trombita szó alatt ő Felsége: le vette fejéről a' Koronát az Ország' fő Kamarással, 's tette azt egy. asztalra, melly az ebédő Asztalnak jobb oldala felől volt helyhetve. Ezen Asztalra voltak már ekkor lerakva az Ország' több Jegyei is. Ezen Jegyekre vigyázott az Ország' fő Kamarással, 's midőn ez ebédhez ült volna, az Ország' Al Kamarással (vagy is annak helytartója: minthogy már ma nints meg valósággal az Ország' Alkamarási örökös Hivatal).

Az örökös fő Konyhamester, oda adta ő Felségének az étkek laistromát.]

Az ebéd' kezdetekor, az Ország' Tisztviselői, és a' Ts. 's Kir. Ministerek tettek szolgálatot, 's a' *Morvai és Silésiai* Deputátusoknak különös hely volt ki mutatva.

Az ő Felsége' széke háta megelt állott az Ország' fő Udvari Mestere páltzásán, e' mellett bal léz felől az ör. fő Ud. Mester, hasonlóképpen páltzán.

tzásan; a' Gárda-Kapitányok pedig két felől az asztal-állás mellett.

A' Ts. 's Kir. fő Ud. Mester, a' több Ud. fő Hivatalbéliekkel együtt, az ebédő Asztalnak jobb oldala felől állott. Bal felől pedig, de az asztal-álláson alól, az ör. fő Asztalnok páltzásan, és az ör. fő Konyhamester.

Az örökös fő Pohárnok töltött az ő Felsége poharába, az örökös fő Tráutsérozó pedig tráutsérozott.

Az első ivása után ő Felségének mind Asztalokhoz ültek a' Ts. Kir. fő Ud. Hivatalbéliek, és az Ország' fő Tisztviselői, a' magok vendégeikkel együtt.

Midőn a' fő Ezüst-Kamarás jelentést tett vélt a' Konfektornak, 's a' több Asztaloknál ülő Méltóságoknak is, hogy ő Felsége mindjárt fel fogna kelni az ebédől: mind fel kelték Asztalaik mellől a' a' Méltóságok, 's a' Kir. Asztalkoz sereglettek; hanem a' Konfektör a' maga székében maradt, míg ő Felsége meg mosta a' maga kezeit.

A' kéz-mosásnak végbe menetele után, feltette az Ország' fő Kamarás a' Koronát sarka nélkül az ő Felsége' fejébe, 's azzal fel kelt ő Felsége.

A' Konfektör, az Udvari Ceremoniáriusnak segítségével, el mondta a' *Gratias agimus!* Ekkor, az Ország' Tisztviselői ismét kezekbe vették, párnáستól együtt a' Jegyeket; 's megindulván a' Szálából ő Felsége, a' jelenlévő minden Méltóságoknak seregében, ment a' maga Szobáiba.

Az Ország' fő Tisztviselői le rakták az Ország' Jegyeit, az e' végre ki rendelt Kir. Szobában; az Ország' fő Kamarás is le vette az ő Felsége' fejéből a' Koronát, 's helyhette azt a' maga párnájára, az Ország' több drága Jegyei közzé. Ezzel bútsút vettek minden Országos Tisztviselők; 's így lön vége a' Tseh Koronázás' pompás tzeremoniájának.

A' Tsácz. 's Kir. Familia, egy veres bárcany borítékú kínból uézte volt a' Kir. Ebéd' tzeremoniáját

niáját. Az ő Felségek' néző Izzinjével által ellenben volt a' Musikások' karja.

A' F. Tsáfárné, 12-diken koronáztatott Tsch Országnek Királynéjává. — Miben különbözött ezen koronázás, Tsászár ő Felsége meg koronáztatától, alább fog következni.

A' Kir. koronázás' Napján ki világoztatott más épületei között Prága Városának, különös emlékezetet érdemel a' könyv vizsgáló Hivatal' épülete. — Itt szemléltetett az ő Felsége' Képe két Geniusok' kezében, által láttzólag megvilágosítva, mely alatt ezen *Chronosticon* olvastatott;

Leopold! Vnser HtVs, Vnser MarC aVreL,
Vnser fVrft, Vnser Vater!

(Leopold! mi Titusunk, im Marcus Aureliusunk, mi Fejedelmünk, mi Atyánk!)

Alább láttatott, a' *Machiavell'* Könyvét Izzelyel szaggató, 's arra következő szententziát mondó *Minos*:

Ad Catalogum prohibitorum! Leopold. II. regnat.

A' F. Tsáfárnénak és Királynénak Tsehek Királynéjává lett koronáztatása, egy kevés külömbséggel a' F. Királyétól, de mindenekben hasonló nagy pompával következő módon vitetet véghez. — Minekutánna ő Felsége 12 dikken a' már le-irt fokaságtól kísértetve a' Kápoínából a' nagy Oltárhoz járult volna, az ott számára készült Baldakhinum alatt le-térdeplett, a' Fő Hertzeg Alszony pedig és két Segittői, a' fő Udvari Melterné, a' H-gi fő Udvari Mester, és a' több más Alszony-ságok minnyájon a' nékiek rendeltetett padokra le-ültenek: így szintén ezt tselekedték az Érsek, a' Papság 's az Országnek minden főbb Tisztvei. — Ő Felsége a' Tsászár fel-álván, a' Trónus körül álló Tisztektől kísértetve, az Oltár elejébe az Érsekhez indult. Ugyan ide vezetett ő Felsége a' Tsáfárné-is kézen fogva a' maga fő Udvari Mestere által, a' fő Hertzeg Alszonytól és ennek két Segittőtől kísértetve. A' Tsászár elejébe állván ő Fel-

ségét

ségét a' Tsálfárnét az Erseknek, maga meg tért ismét előbbi helyére a' Trónusba. A' Tsálfárné le-
 térdepelvén az alsó gráditra, le-vétette fejéről a'
 házi Koronát, és az alatt, míg az Ersek a' *Litániát*
 el-mondotta, meg-hajtotta magát elé felé. A' meg-
 áldatást, ő Felsége a' Tsálfár, a' Papoknak maga is
 utánaok mondotta. — A' Litánia után fel-tétetvén
 a' Tsálfárné az házi Koronát fejére, előbbi köve-
 tői által ismét a' Báldakhinum alá vizsgálta kísérte-
 tett. — Ekkor hozzá kezdett az Ersek a' sz. Mi-
 séhez. — Az Evangélium után ismét az Oltárhoz
 járult ő Felsége; az hol jobb keze és válla a' fő
 Udvari Mesternétől, az Ország fő Kamarásnéjától,
 és két Udvari Dámáktól a' meg-kenetetéshez hoz-
 zá készítettett, mellyhez a' Konsekrátor (Meg-szent-
 telő) azonnal hozzá-is kezdett. — A' könyörgés
 után az Oltár háta megé ment ő Felsége, hogy ma-
 gát ottan meg-törölgettesse, és öltözetit meg-igazit-
 tassa. — Az után vizsgálta jött ő Felsége előbbi
 helyére, a' Hertzeg Aszfzony pedig vevén a' nagy
 Oltártól a' Koronát, által adta azt a' Consecrator-
 nak. A' fő Ország Kamarásnéja bé fedezte az ő
 Felsége fejét azon veres atlasz fő-kötővel, mellyel
 az Orzágnak első Tanátosfia, mint az Ország Vice
 Kamarásának Helytartója egy aranyos tál formán
 hozott elő. Végre a' Consecratornak és a' fő Burg-
 gráfnak segítségére által a' Hertzeg Aszfzony ő Fel-
 ségének a' Koronát fejére tette.

A' Koronázás után vette a' Hertzeg Aszfzony a'
 Páltzát, és az Ország arany Almáját: az almát adta
 az Ország fő Birájának, a' páltzát pedig az Ország fő
 Írójának, kik ezeket a' Consecratornak nyulytván,
 ez a' páltzát ő Felségének a' Tsálfárnénak jobb ke-
 zebe, az almát pedig a' balba adta. Ezzel el kez-
 dette a' Consecrator a' szokott belszédet, és az után
 a' *Te Deumot*, doboknak és trombitáknak harsogá-
 sai között. Az után el-kezdörtének az agyu rop-
 gások és harang-szók másod izben: ezt követte a'
 nagy Mise éppen azon szent rend tartások között
 mint a' Tsálfár koronáztatásának alkalmatosságá-

val. — Továbbá el-kezdötte nek a' harangok és ägyu ropogások harmadik ízben; mellyel ö Felségek éppen azon rendel indúltanak vizsfolza a' temptombol, a' mellyel ide jötte nek vala; csak hogy most a' Hertzeg Alszony ö Felségének a' Királynének egy lépésnyire háta megett, a' két Segittök pedig oldala felöl mentenek. — Az utáa mentenek ö Felségek az Ország házába, és innen közönséges ebédhez.

Kedves Uram! — Az Ur mind a' két Hazák igazság Hirdetője, Polgári Hitünk szerint arra kérjük az Urat, hogy ezen Pelien itt esett Környöl állásokat voltaképpen az első következendö Ujságában el-múlhatatlanúl bé tegye, hogy Hazánknak Nemesei, és annak lakosai többen-is kárban ne hozattassanak, a' történt dolog ebböl álló: „Hogy a' 'Sidóság, uj ezüst, és arany Magyar Övekkel való hazuzozásra, házanként való árulásra mérészlette adni magát; ámbár azon tsalárdság régen Fublikálva völt, hogy: a' 'Sidóknak szabad ne légyen Pesten, és Budán hazuzozni. Most ezen folyó hónapban, 8 dik Septemberben történt; hogy az alább irattak, véletlenül nyomban akattak, hogy két Fö Nemessi Urakat azokkal az hamis Övekkel megkerítették, és drága pénzen azon 'Sidóul készült Sinórok, mind pedig a' Gombok hamis Sikkal, avagy is Leónissal által borittatott Öveket el-adták; a' Pesti Gombkötö Czéh azokat az hamis Öveket azon Fö Nemessi Uraktól kezéhez vette attestátumokkal edgyütt, és kötelefségünk szerint az Nemes Magisztrátusnak fel-adtuk, mellyet ö' Nemes Magisztrátus a' maga Informáziójával a' Felséges Hely-tartó Tanátsnak ítéletre által fogja adni; hanem addig-is, még a' dolog elő nem fog vezetödni, arra kérjük az Urat, hogy e' tsalárdságot ki hirdesse, mivel az olyan esetekben már sok ízben meg-tsallattattak, és mivel ezen tsalárdság a' 'Sidók által nem csak Pellen, és Budán, hanem az egész Hazában már bé.

bé-gyökereztetett; mi ezt kötelelségünk szerint, mivel Pelli Lakosok vagyunk (az itten történt dolgot Hitünk szerint mindeneknek értésére kívántuk adni, hogy az illyetén hauzirozó 'Sidók, a' kik Gomb kötő munkával kereskednek) magokat az olyanoktól oltalmazzák. — *Pest* 10. Sept. 1791. — *Az egész Gombkötő Czéh.* — Itt Bétsben-is most elszendeje valami Len-sinórból tsinált Sellyem Övekel tsalt vólt meg egy 'Sidó bizonyos Urakat, azért az effélét örökké a' rendes Mester-emberektől jobb vásárolni; mert ha első tekintetre szép-is a' 'Sidó Öv; de egy 2 hétre semmi se. Sz.

Tudósítás.

Bétsben a' Dominikánusok piattzán a' 796-dik szám alatt tulajdon házában lakó Udvari *Waldhorn* készítő *Korner Antal*, szükségesnek állította meg: ujittani néhány elszendőkkel ez előtt tett jelentését: hogy ő, azon büntetésre méltó tsalárdságnak ki-nyilatkoztatása végett, melly szerint némelly külső országai Instrumentom-készítők *Waldhornokat*, *Trombitákat* s más egyéb Instrumentomokat szűnés nélkül az ő nevének és tsimerének jegye alatt mielőtt jókat el árulni mérészelnek, soha egy tulajdon mester által készült ilyen Instrumentomot is valami kereskedőnek az el-árusításra Commissioba nem adott és ezután-is adni nem fog: hanem azok, a' kik az ő jó, és valósággal általa készült Instrumentomokból akarnak magoknak szerezni, azoknak tetsék egyenesen ő hozzája menni; mert így a' maga munkájának jóságáról felelni, és mindennek a' leg-illendőbb áron és leg-nagyobb hamarsággal szolgáln fog.

Költ Bétsben Septembernek 27-dikén 1791.